

۸ مارس

بامداد خجسته برابری زن و مرد

جهان ما آکنده از بی عدالتی و ستم است. این ستم به ویژه بیش از هر کس بر زنان وارد می شود و سهم محروم ترین زنان در این میان بیش از همه است.

ستم بر زنان، جدا از مساله نابرابری حقوقی، امری سیاسی و فرهنگی ست. توده های محروم زنان، افزون بر رنج گرسنگی و بی حقوقی های عمومی که در آن با مردان خود شریکند، ستم عریان دیگری را از جانب هموندان مرد نا آگاه خود با تمام وجود لمس می کنند و از آن رنج می برند.

اگر توده مردان محروم، خانه و به ویژه زنان خود را محل خالی کردن فشارهایی می بینند که ستم جامعه و فرهنگ مردسالاری بر آنان تحمیل می کند؛ زنان در مقابل، نه محلی برای رهائی از ستم بیرون دارند و نه آرامشی در خانه می یابند.

از سوی دیگر، بهره کشی حکومت ها، با شانه خالی کردن از زیر بار بازسازی نیروی کار و گذاشتن آن بر دوش زنان، مناسبات مردسالاری را چندباره مادیت می بخشد و دستگاه تبلیغ و توجیه سلطه نیز، این ستم را به عنوان یک حق مسلم جلوه می دهد.

این خصلت عمده کنونی جهان ما ست و برای رهائی، مبارزه با این نابرابری بیش از هر زمان دیگر ضرورت دارد.

خوشبختانه بخش بزرگی از زنان جهان، در سایه آگاهی های فردی و اجتماعی به مقابله متشکل با این ستم برآمده اند.

کانون نویسندگان ایران در تبعید در راستای دفاع از این آگاهی و برابری خواهی، هشتم مارس، روز جهانی زن را گرامی می دارد؛ با این امید که جهان جای امنی برای زیستن و برابری حقوق همه انسان ها باشد.

هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران در تبعید

مارس ۲۰۱۲